

Dekker

op de raamafspraken die wij in het kader van de Commissie huurbeleid hebben gemaakt.

De **voorzitter**: Ik sta geen interrupties toe totdat de minister klaar is. Een VAO hoort tien minuten te duren en wij zijn nu alweer halfuur bezig. De minister maakt dus gewoon haar antwoord af.

Minister **Dekker**: De motie van de heer Van Bochove betreft een verzoek aan de regering om op de meest korte termijn...

De **voorzitter**: Ik val de minister even in de rede. Wat nu gebeurt, is precies hetzelfde als wat altijd gebeurt. De woordvoerders van het volgende VAO komen hier staan en gaan dan zeggen dat zij andere algemene overleggen hebben vanmiddag en dat wij achterlopen op de agenda. Ik heb er geen zin in om altijd op deze manier te werken, in de zin dat degenen die aan het woord zijn, het debat rekken en dat degenen die voor het debat daarna komen, hier staan te duwen dat het debat snel moet zijn omdat zij ook in tijdnood komen. Ik doe dat niet meer op die manier. De minister maakt zonder interrupties haar antwoord af en er wordt gewoon volgende week dinsdag gestemd. Het woord is aan de minister.

Minister **Dekker**: De motie van de heer Van Bochove betreft een verzoek aan de regering om op korte termijn het overleg met alle partijen te openen. Ik heb al aangegeven dat ik dat zeer serieus zal doen en dat ik de motie dus materieel zal uitvoeren.

Daarnaast wordt de regering verzocht zich in te zetten om voor de komende twee jaar tot substantiële huurmatiging te komen. De afspraken van de Commissie huurbeleid lopen nog één jaar. Ik wil niet over die termijn heengaan. Als wordt opgeroepen tot huurmatiging over dat eerste jaar, zal ik het zo doen. Als echter wordt vastgehouden aan deze twee jaar, kan ik niet anders dan het aannemen van de motie ontraden. Ik zal de Kamer uiteraard informeren over de gesprekken en het uiteindelijke resultaat.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Mevrouw **Gerkena** (SP): Voorzitter, ik had een vraag.

De **voorzitter**: Dan gaat u maar naar de commissie terug. Ik doe het niet op deze manier. Wij gaan nu over op het debat over de zorgfraude. Ik geef de minister van VWS tijd om binnen te komen en dan gaan wij daar meteen mee door.

Op verzoek van mevrouw Gerkena stel ik voor, de motie-Gerkena/Van Velzen (27926, nr. 15) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 5 februari 2004 over **zorgfraude**.

De **voorzitter**: Ik deel mede dat mevrouw Arib aan de sprekerslijst is toegevoegd.

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): Voorzitter. De fractie van GroenLinks is niet enorm gelukkig met het resultaat van het algemeen overleg over zorgfraude met de minister. De minister neemt de fraude van met name zorgverleners naar onze mening onvoldoende serieus. Hij doet er vrijwel niets aan. Wat hij doet, heet zelfregulering en dat betekent dat men zelf iets moet doen. En de minister suggereert dat het ook wel meevalt, zodat hij niet eens wil weten hoe erg het is. De schattingen liggen tussen een paar honderd miljoen en twee miljard, oneindig veel meer dan bij de bouwfraude, want daarbij ging het maar om 80 mln. GroenLinks vindt het dan ook onbegrijpelijk dat de minister het naadje van de kous niet wil weten, zeker deze minister, wiens voornaamste ambitie het toch is om de kosten van de zorg te beheersen. Ons verzoek om een onderzoek naar de aard en de omvang van de fraude heeft hij tot nu toe naast zich neergelegd. Daarom willen wij graag dat de Kamer en overigens ook de minister zich hierover nog een keer uitspreken.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat fraude in de zorg bestreden moet worden;

constaterende dat nog steeds niet bekend is wat de omvang van de zorgfraude is;

van mening dat voor een effectief beleid en voor prioriteitenstelling informatie over de omvang van de fraude in de verschillende risicosectoren wel nodig is;

verzoekt de regering, de omvang van de fraude te onderzoeken en dit onderzoek elke twee jaar te herhalen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Tonkens en Arib. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 10 (28828).

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Verleden week hebben wij uitgebreid met de minister van gedachten gewisseld over de aanpak van de fraude in de zorg. Hij heeft een aantal toezeggingen gedaan, maar ik vind dat hij op twee punten niet ver genoeg gaat en dat er signalen zijn dat er toch wat minder zorgvuldig wordt gehandeld. Op beide punten dien ik een motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de minister van VWS voorstelt, de Ziekenfondswet en de Algemene wet bijzondere ziektekosten te wijzigen opdat zorgaanbieders kan worden verplicht, de noodzakelijke persoonsgegevens te verstrekken;

van mening dat de minister voor het begrip persoonsgegevens geen concrete definitie geeft en dat hij de risico's van verstrekking van persoonsgegevens aan aanbieders onvoldoende heeft onderzocht;

van mening dat de verstrekking van zulke gegevens ongewenste gevolgen voor de verzekerde zou

Arib

hebben;

van mening dat de verstrekking van gegevens van zorgaanbieders aan zorgverzekeraars kan leiden tot risicoselectie door zorgverzekeraars;

van mening dat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de voor- en nadelen die de verstrekking van gegevens kan hebben voor de bestrijding van fraude in de zorg;

verzoekt de regering, de Kamer te informeren over de te hanteren definitie van persoonsgegevens en de wijze waarop zorginstellingen kunnen worden verplicht, gegevens te verstrekken;

verzoekt de regering tevens, een onafhankelijk onderzoek te laten uitvoeren naar de gewenstheid en de risico's van verstrekking van persoonsgegevens door zorgaanbieders,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Arib en Tonkens. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 11 (28828).

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. De tweede motie heeft betrekking op het weigeren van het aanleveren van informatie door zorginstellingen. De Algemene Rekenkamer heeft erop gewezen dat de regering geen enkel instrument in handen heeft om het verstrekken van gegevens af te dwingen, als zorginstellingen dit weigeren. In het debat over de pyjamadagen verpleeghuizen kwam bijvoorbeeld naar voren dat een aantal verpleeghuizen er niet aan wilde meewerken om inzichtelijk te maken wat zij precies met het geld doen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van oordeel:

- dat de uitwisseling van informatie van zorginstellingen te weinig samenhang vertoont;
- dat samenhangende informatievoorziening van zorginstellingen kan bijdragen tot meer doelmatigheid in

de zorg;

- dat een uniform systeem van informatievoorziening door zorginstellingen kan bijdragen aan de bestrijding van fraude en dat het een beter inzicht kan bieden in de prestaties van zorginstellingen;

verzoekt de regering, een plan van aanpak op te stellen voor een samenhangende en betrouwbare informatievoorziening door zorginstellingen waarin is opgenomen:

- een voorstel voor een wettelijke regeling voor de aanlevering van informatie;
- een afweging van de risico's van uitwisseling van informatie van zorginstellingen;
- een tijdspad voor in- en uitvoering van zo'n wettelijke regeling,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Arib en Tonkens. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 12 (28828).

Minister **Hoogervorst**: Voorzitter. In de motie van mevrouw Tonkens wordt mij gevraagd, onderzoek te doen naar de omvang van de fraude. Het afgelopen jaar hebben wij veel onderzoek laten doen, waaruit heel duidelijk is gebleken waar de grootste risico's liggen op het gebied van fraude. Dat lijkt mij het allerbelangrijkste. Uit alle onderzoeken blijkt ook duidelijk dat het schatten van de omvang van de fraude een buitengewoon hachelijke onderneming is. Ik heb gezegd dat het mij niet zo verschrikkelijk veel uitmaakt om welk bedrag het hierbij gaat, en dat ik zonder te letten op de origine, fraude wil gaan aanpakken. Daarom zal het gevraagde onderzoek waarschijnlijk niet tot de gewenste informatie leiden. Ik ontraad aanvaarding van de motie derhalve.

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): U zegt dat u de herkomst van de fraude niet hoeft te weten om haar te kunnen bestrijden. Dat is toch onbegrijpelijk? U moet toch weten wat de herkomst van de fraude is? Dat weet u nu niet. U zegt steeds dat het waarschijnlijk wel meevalt, maar dat blijkt nergens uit.

Minister **Hoogervorst**: Ik heb nooit gezegd dat het wel meevalt. In vergelijking met mijn vorige werkterrein, de sociale zekerheid, waar GroenLinks overigens nooit voor aanpak van de fraude is geweest, is dit beleidsterrein een overzichtelijk geheel. Ik heb niet gezegd dat ik niet wil weten wat de origine van de fraude is. Ik heb juist gezegd dat we nu heel goed in kaart hebben gebracht waar de zwakke plekken in het systeem zitten, zodat we redelijk goed weten waar de fraude vandaan komt. Het enige wat wij niet weten, is de totale omvang. Je kunt onderzoeken wat je wilt, maar het blijft bij fraude toch altijd een kwestie van nattevingerwerk, omdat fraudeurs nu eenmaal de neiging hebben om hun activiteiten niet aan te melden voor registratie. Verder denk ik dat ik die informatie niet werkelijk nodig heb om mijn werk adequaat te kunnen doen. Dat wordt gewoon erg veel mensen aan het werk zetten voor niets.

Mevrouw Arib heeft een motie ingediend over de verstrekking van persoonsgegevens. Ik heb in het algemeen overleg gezegd dat ik nog met wetgeving kom. Als die wetgeving er is, kan zij haar gaan beoordelen. Bovendien heb ik gezegd dat ik dat in samenwerking doe met de organisatie die als een bok op de haverkist van de privacybescherming zit, het College bescherming persoonsgegevens. Mevrouw Arib kan erop rekenen dat ik hier niet iets ga presenteren waarvan dat college vindt dat het aan geen kant voldoet aan de vereisten van privacybescherming. De motie is volstrekt prematuur.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Dit is hetzelfde antwoord dat u ook in het algemeen overleg hebt gegeven. Toen heb ik u geconfronteerd met uw eigen brief, waarin staat dat u vindt dat zorgaanbieders informatie moeten aanleveren, en dat artsen zich niet meer op hun beroepsgeheim kunnen beroepen. Daarom vind ik de motie absoluut niet prematuur.

Minister **Hoogervorst**: Ik kan mij niet voorstellen dat ik met een voorstel bij u kom waarvan het College bescherming persoonsgegevens vindt dat het medisch beroepsgeheim wordt geschaad. Ik ben ervan overtuigd dat ik met het college tot een fatsoenlijke oplossing kan komen. Ik wil de Kamer daarom

Hoogervorst

vragen mijn voorstellen eerst af te wachten. Daarna kan men altijd nog moties indienen.

De laatste motie gaat over de informatie-uitwisseling van zorginstellingen. Ik heb gezegd dat ik in de wetgeving die op weg is naar de Kamer, aan zorgverleners striktere eisen ga stellen met betrekking tot verstreking van informatie aan derden, juist om zorgfraude te voorkomen. Ik vraag de Kamer om af te wachten wat ik precies ga voorstellen. Dan kan zij zien of dat al dan niet adequaat is.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 29 januari 2004 over de **huisartsenzorg**.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Het vorige debat over huisartsenzorg zou gaan over de eerstelijnszorg, maar helaas ging de nota van de minister voornamelijk over huisartsenzorg. Andere eerstelijnssectoren zijn onvoldoende aan bod gekomen. De minister heeft in dat debat gezegd dat hij het met ons eens was en dat er een integrale aanpak zou moeten komen. Hij heeft echter niet de concrete toezegging gedaan dan wij voor de zomer een plan van hem krijgen, naar aanleiding waarvan wij een inhoudelijk debat kunnen voeren over de eerstelijnszorg, waar de huisartsenzorg een onderdeel van is. Vandaar dat ik de volgende motie indien.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de kabinetsvisie voor een toekomstbestendige eerstelijnszorg hoofdzakelijk is gericht op de huisartsenzorg;

overwegende dat de eerstelijnszorg veel meer omvat dan uitsluitend de

huisartsenzorg;

van mening dat er behoefte is aan een integrale toekomstvisie voor de eerstelijnszorg, waarin aandacht wordt besteed aan alle eerstelijnszorgaanbieders;

verzoekt de regering, voor 1 juli 2004 te komen met een toekomstvisie eerstelijnszorg, waarin is opgenomen:

- een heldere definitie van de eerstelijnszorg;
- een opsomming van alle zorgaanbieders die onder dit begrip kunnen worden geschaard;
- een toekomstvisie voor de eerstelijnszorg waarbij alle zorgaanbieders die onder het begrip eerstelijnszorg moeten worden geschaard, zijn betrokken;
- een concretisering van de te nemen maatregelen met bijbehorend tijdsplan,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Arib en Halsema. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 5 (29247).

De heer **Buijs** (CDA): Mij staat bij dat de minister als antwoord op de vraag van mij of de integrale benadering binnenkort komt, een toezegging heeft gedaan. Ik hoop dat de minister dat in zijn beantwoording wil meenemen.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Ik weet niet wat u onder een toezegging verstaat, maar de minister heeft alleen gezegd dat hij het met ons eens was en niet precies aangegeven wanneer hij met een integrale nota zal komen. De eerste lijn is verder breder dan alleen de huisartsenzorg. Het gaat ook om verloskundigen en tandartsen. Verder is er de lijn naar de AWBZ en dus naar ouderenzorg en thuiszorg. Die punten komen helemaal niet voor in de nota. Er zitten dus ook schotten tussen de minister en de staatssecretaris. Als de minister zegt dat hij voor 1 juli komt met alles wat in de motie staat, zal ik de motie intrekken.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Voorzitter. Vlak voor het overleg dat wij hebben gehad over de eerstelijnszorg, maar in het bijzonder

de huisartsenzorg, kwamen er allerlei berichten over een mogelijke eigen bijdrage voor de huisarts. Daar is over gesproken in het overleg. Uit de inbreng van de minister tijdens dat overleg kon worden afgeleid dat de gedachte eerder ging in de richting van het mee laten lopen van de huisartsen in het eigen risico dat er gaat komen. De minister heeft aangegeven dat dat weliswaar een drempel in de toegang tot de huisartsenzorg kan zijn, maar dat hij ervoor zou zorgen dat het geen onoverkomelijke drempel zal opwerpen.

Het is een drempel, omdat betrokkenen achteraf de rekening via de zorgverzekeraar wel gepresenteerd krijgen voor het bezoek aan de huisarts totdat hun eigen risico vol is. Dat komt niet overeen met de opvatting van een royale meerderheid in de Tweede Kamer. Behalve de fractie van de ChristenUnie hebben de fracties van de PvdA, de SP, GroenLinks en het CDA tijdens en na het algemeen overleg duidelijk laten merken niets te voelen voor het laten meelopen van de huisartsenzorg in het eigen risico en al helemaal niet voor een eigen bijdrage.

Het ligt dan ook voor de hand nu een motie aan de Kamer voor te leggen om de minister duidelijk te maken dat zijn voornemens op dit punt door een meerderheid in de Tweede Kamer worden afgewezen en hij dus geen voorstel in die richting hoeft te doen. Ik citeer even de woorden van de minister uit het debat over het vorige VAO over de zorgfraude: dat zou alleen maar betekenen dat je heel veel mensen aan het werk zet voor niets. Dat willen wij hem besparen. Daarnaast is het een principiële punt om de toegang tot de huisartsenzorg drempelloos te houden.

Ik dien daartoe de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de regering te kennen heeft gegeven maatregelen te overwegen met betrekking tot de toegang tot de huisarts, waarbij sprake zal zijn van "een niet onoverkomelijke drempel";